

[Erik Eriksen.]

lig tilslutning i befolkningen, at vi har gjort vort bedste for at overlade sagen til vælgerne. Andre har ikke ønsket, at befolkningen skulle tage stilling til den førte politik. Derfor kan heller ingen være i tvivl om, hvor ansvaret for situationen, som den er i dag, ligger.

Indtil videre fortsætter valutakrisen. Dag for dag mindskes vore valutaerreserver. Det sker ikke helt så hurtigt som før det sidste kriseforløb. På den anden side er jeg overbevist om, at regeringen og dens partnere nærer for stor tillid til forligets helsebringende virkninger. Det har ikke været muligt at slække på kreditstramningen. Det betyder, at vanskelighederne for erhvervslivet og ganske særlig for de unge virksomheder, ganske særlig for eksport-erhvervene, fortsætter på dette område med uforandret styrke.

Jeg har peget på de vanskeligheder, der er på vej for landbrugets vedkommende. Efter min vurdering af eksportmulighederne i det hele taget ligger de ikke nær så gunstigt, som de gjorde for nogle måneder siden. England, Norge og nu sidst Sverige har måttet gennemføre diskontoforhøjelser for at dæmpe den økonomiske aktivitet. Samtidig har forskellige oversøiske lande grebet ind overfor en ugunstig handelsbalance. Disse foranstaltninger må alle betyde vanskeligere kår for vor eksport, også og måske især industrieksporten. Samtidig må vi vente, at de indenlandske vanskeligheder for erhvervslivet vil vokse. Vi så allerede sidste år, hvorledes overskuddet gik ned i en række af vore eksportvirksomheder. Jeg frygter for, at denne udvikling vil gentage sig i år. Man behøver ikke at være profet for at forudse, at der sker nye lønforhøjelser til efteråret; og bliver nogen forundret, om lønningerne også går i vejret til næste forår?

Vi har derfor en situation, hvor voksende verdensproduktion og mindre import i en række lande øger den internationale konkurrence føleligt. Samtidig forhøjer vi vort hjemlige omkostningsniveau og gør det derigennem vanskeligere for vort erhvervsliv at klare sig i konkurrencen. Dette kan aldrig være nogen bærekraftig politik.

Gennem den sidste tid har den internationale prisudvikling været stabil. Men

vil det fortsætte? Hvorledes bliver den politiske og økonomiske udvikling i England efter valget? Får landet en regering, der vil arbejde henimod den frigørelse af valutaerne, som vi ikke er rede til at følge? Eller får England en regering, der vil stramme grebet om erhvervslivet? Vil fremgangen fortsætte i Amerika? Eller kommer der tværtimod en ny tilbagegang?

Når der så til disse spørgsmål føjes, at vi ikke kender noget om den nye høst, er vi vel alle klar over, at der er al mulig grund til at fare med den størst mulige lempe. Vi må nødvendigvis konsolidere vor stilling. Vi må ruste os mod kommende vanskeligheder, både hvad angår skuffelser udefra og den kommende tids økonomiske problemer herhjemme. Det er klart, at vi ikke kan fortsætte med et valutaunderskud på hverken 50 mill. eller 15 mill. kr. om måneden. Vi må påny til at forøge vore reserver. Alle synes at være enige herom, og tiden vil så vise, om regeringen har en politik, der tager konsekvensen. Jeg tror det ikke.

Regeringen får nu et stykke tid til at arbejde i fred med problemerne. Hver 14. dag vil opgørelsen af valutastillingen minde om, hvor alvorlig stillingen i det hele taget er. Oppositionen kan kun håbe, at regeringen ikke som sidste år ved denne tid lægger sig til hvile på laurbær, der ikke findes. Indenfor venstre vil det ikke komme som nogen stor overraskelse, hvis en ny stillingtagen til økonomiske problemer ikke kan vente til oktober. Uro og angstelse er stadig tilstede i erhvervslivet og i hele befolkningen. Herfra rettes blikket naturligt mod regeringen. Før eller senere må den erkendelse vinde frem, at befolkningen ikke kan være tjent med valutakriser hvert halve år og med påfølgende hastværksforlig. Jeg medgiver den høje regering, at den unægtelig hidtil har været tilsmilet af heldet på disse områder. Vist endda mere, end den selv turde håbe. Men vi har stadig ikke en politik, som kan bære på længere sigt. Regeringen og dens parlamentariske rygdækning må alene bære ansvaret herfor.

Aksel Møller: Jeg takker den højtærede statsminister for den redegørelse, han gav for begivenhederne omkring lægeforsøgene i Klaksvig. Må jeg tilføje, at det er noget